

alvorligt Ord at rette nedad, idet vi her staa som Repræsentanter for hele det store Folk, særlig for de store, brede Lag i Befolkningen, som se deres Rettigheder truede, og paa Grund deraf er det, vi ville rette et alvorligt Ord opad, og vi gjøre det saa meget mere, som Ministeriet ved sin hele Holdning har skabt en Videnstabs i Folket opad og nedad, en Videnstabs, der vedligeholdes — ikke som det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) sagde særlig ved Videnstabelighed i Benstrepræsen — jeg fritjender ikke denne for Videnstabelighed — men hvad der særlig vækker Had og Videnstabs er Udtalelser, og Udtryk i den ministerielle Presse — jeg tillægger ikke selve det ministerielle Parti som saadant særlig Skyld derfor, men det er dets Presse, som frembringer Videnstabelighed og bringer den til Torvs. Det ærede Medlem udtalte sin Misbilligelse af, at man i Adressen henviste til, at et Ministerium med Villie og Evne til at forhandle med Folkethinget og samarbejde med Rigsdagen vilde kunne frembringe bedre Tilstande, og mente, at deri laa en Bestyldning mod Ministeriet. Men jeg mener netop, at denne Udtalelse er fuldt berettiget, eftersom det maa erindres, at det er Ministeriet, der først har udslynget den Bestyldning mod Folkets Repræsentanter, at de mangle Villie og Evne til at forhandle. Skulde det være et Tegns paa Mangel paa Evne og Villie hos Folkethinget til at arbejde, naar man nægter forskellige Love og nægter forskellige af Ministeriet paa Finantsloven fremsatte Forslag? Nei, dette er netop Bevis paa Folkethingets Evne og Villie til at hævde sin Stilling, og Folkethinget har netop behandlet Finantsloven saaledes som det har, fordi det mener, at saaledes tjener det Fædrelandet og Samfundet bedst — jeg skal senere komme tilbage hertil. Adressen er fremkaldt af den ødelikkelige Situation. For at gaa lige paa Sagen og ikke udenom, saaledes som der nu er gjort i saa mange af vore Møder, vil jeg udtale: det er upaatvivlelig Hensigten, at der skal udstedes en provisorisk Finantslov den 1ste April, og vi have den Overbevisning, at denne Hensigt er forberedt allerede for længere Tid siden. Grunden, hvorfor det skal gjøres, er for at lægge ind i Forfatningen en saadan Forstaaelse, at den Ret til Kontrol af Statens Regjering, som er givet Folket ved Forfatningen, faktisk berøves den for at lægges i Hænderne paa de mere begunstige Klasser i Samfundet. Jeg tilstaa, at det er mig umuligt at forstaa, at Mænd, som ikke tilhøre et høiere arveligt Bureaukrati eller Fødselsaristokrati, at Mænd, der ere græannede under den fri Forfatning, have

levet deres Ungdom under den, set Alting udfolde sig, Samfundet udvikle sig under den, at de, fordi de have naaet mere fremragende Stillinger, dels som Fordegodsbesiddere, dels som høiere Embedsmænd — og det er jo navnlig dem, som i begge Thing repræsenterer det ministerielle Parti — virkelig kunne finde Tilfredsstillelse ved at virke hen til at at kuldstaffe og ødelægge for deres Børn den Aand, der er nedlagt i Grundloven, og den Frihed, som er givet Folket. Det røber kun liden Taknemlighed overfor det Folk, som de tilhøre, og som ved Forfatningsforandringen gennem de særlige Valgrettigheder gav dem den Myndighed, som de nu udøve. Det røber kun liden Anerkjendelse overfor det Folk, som i Tillid til deres ærlige Villie og deres Njærlighed til det Samfund, som de tilhøre, gav dem de store Rettigheder, som de nu ville benytte til at tilintetgjøre den grundlovmæssige Ret, som Folket har, og denne er faktisk kun Bevillingsmyndigheden. Den ødelægges i det Øieblik, man gaar hen og nægter Thingenes Ligeberettigelse, saaledes som det gjøres fra Ministeriets Side. Her hævde vi Thingenes Ligeberettigelse, det vil sige, hvert Things Berettigelse til at udøve de Rettigheder og det Arbejde, der tilhører det, og Ligeberettigelse til paa Finantsloven at gjøre sin Indflydelse gjældende. Men nu kommer man og siger til os: Vi give en provisorisk Finantslov den 1ste April; hvis I ikke tage den, som Landstinget sender Eder. Kort sagt, man nægter, at Folkethingets Ret er lige saa berettiget som Landstingets. Vi have jo i disse Dage hørt Udtalelser om den provisoriske Finantslov, som skal komme, og vi have særlig fra den høitærede Conseilspræsidents Side hørt Tale om de store Statsinteresser, som ere truede. Det er vanskeligt at vide, hvad der menes med disse truede Statsinteresser, thi den høitærede Conseilspræsident nævnedes ikke et eneste Exempel paa saadanne truede Statsinteresser, en Statsinteresse, der skulde være truet i Tiden fra 1ste April til 1ste Oktober, thi til den sidstnævnte Tid vil jo Rigsdagen atter være samlet. I dette halve Aar skulde der altsaa være Statsinteresser, som vare truede, naar man ikke veltager den Finantslov, som Ministeriet vil have, og som Landstinget vil sætte igjennem for Ministeriet. Vi paa staa, at den Finantslov, der foreligger fra Folkethingets Side, er saaledes, som den bør være for at varetage Statsinteresserne efter Folkethingets bedste Skjøn. Ingen er berettiget til at sige Andet, end at saaledes som Finantsloven fremgaar fra Folkethingets Side, er den saadan, som Folkets Repræsentanter efter nøie Overveelse af de eksisterende